

дел 26

Македонците со македонизмот ја пренеле нивната слава на сите четири страни на светот. За тоа не биле доволни само нивните дела, туку била потребна моќ за нивна заштита. Тие од древнина биле врзани за достигнувањата на човековиот ум и токму затоа македонскиот двор бил голем покровител на филозофите, научниците и уметниците. Македонскиот двор бил мецена на македонскиот лекар Хипокрит, како и на македонските филозофи Питагора, Демокрит, Диоген и Протагора. Спротивно од македонскиот царски двор во Пела, Еврипид - славниот

драматург, морал да замине од Атина поради големите исмевања, веднаш по создавањето на својата трагедија "Орест" во 403 година и се населил во дворецот на просветлените македонски цареви, каде ги напишал своите "Бакхи".

Иста судбина ги снашла епскиот поет Хајрил од Сам; Тимотеј, музичар и поет, пред кого клечела цела Атина. Бриљантниот Агатон, поет-трагичар и пријател на Сократ и на Платон, морал да ја напушти Атина, бидејќи бил осуден на смрт. И Аристотел, веднаш по смртта на Александар Македонски, бил прогонет од Атина, како и многуте други филозофи

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

пред него, бидејќи не биле атињани, иако твореле и создавале во Атина.

Македонскиот дух бил полн со ентузијазам. Тие мислење дека од ентузијазмот се плашат само слабите души кои не можат да го издржат неговиот жар и неговата тежина. Ентузијаст можел да биде некој кој се исполнувал со Бога, како некој творец, некој поет, но не и некој просечен дух. Само таков дух полн со ентузијазам можел да замисли и да спроведе една нова цивилизација на добра волја. А, скептиците читатели на овој труд, пак, нека се прашаат себеси каде денес би било човештвото ако Го-

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

лемиот Александар не одел да го шири македонизмот.

На крај Александар починал токму кога неговиот дух посакал да го отвори неговото светско царство и да го обедини светскиот дух. Од него почнале да се плшат оние кои прокламирале самозадоволство и доминација на сопствениот народ и дух. Тие развивале неприроден страв низ светот од реализацијата на ваквата идеја. Инаку, како е можно во реалноста толку многу да се биде планетарно славен од сите, а да

Првото правило се уфрли во меѓусебно смислена кавга на противникот. Кога ќе влезе во кругот постојано ќе брка вештерки и така ќе уназадува. Второто е едно од најсјајните откритија на древните Македонци, а тоа е сомневањето. Тој довел до методот на анализите и емпиријата и како таков се вградил во логосот на цивилизациите, влечејќи кон наука и прогрес. Но, исто така, тој се користел и за уфрлување сомневање кај противникот. Кога тој ќе ја загризе оваа јадица автоматски значи почнува да се

воена моќ.

Оваа мисла го водела Александар и тој често велел дека ако почнат да те совладуваат емоции, тогаш настојувај да ги вметнеш во логиката како гнев. Гневот и омразата, како единствени емоции, некогаш можат да се толерираат, но

нема ни една оригинална книга за неговите дела и слава.

Но, за среќа на светската мисла, духот на Александар останал да кружи во светот и тој се отелотворил во многу мудри, хумани, способни и анонимни луѓе, кои го продолжиле неговото дело низ светското градителство. Нивна цел било визиите на Александар да се реализираат и современиот свет да биде обединет, да живее во мир, почитување и напредок.

Иако Александар бил еден, а Македонците биле исклучителен народ, сепак тој бил свесен дека неговата судбина и судбината на својот народ во остварувањето на оваа цел ќе лежи во молчењето, сè до избраниот ден кога светот сакал да ги побара тие идеи, чистата македонска мисла и ум. Затоа тој го проповедал молчењето, кое многу векови подоцна ќе стане познато како исихазам, односно како македонски одбранбен механизам. Затоа, нема да се погрешат ако констатираме дека исихазмот (молчењето), како дел од македонизмот, односно македонската филозофија на живеење ги зачувало Македонците.

Македонизмот ни остави во наследство некои дипломатски правила за влегување во бесконечниот круг на стагнација и уништување на противниците.

уназадува. Радикализмот е третото правило. Обвинувајте го непријателот за верски радикализам, на тој начин тој почнува самиот со себе да се занимава и автоматски ја напушта реалноста. Форсирај ги кај противникот лажните мудреци, додека вистинските умни луѓе, на разни начини, преземи им ги кај себе. Ова е четврто правило. Измислувај фиктивни непријатели, а истите придобивај ги за себе и петто правило. Шестото е пронајди ги слабите човечки особини кај противничките водачи (пари, жени, алкохол, моќ, идеи, деца или фамилии) и направи соодветна стратегија. Форсирај мешани бракови, а при тоа настојувај женската страна да биде од противникот - тоа е седмото правило. Осмото е импутирај разни подлости и недоверби. Пасивизирај со постојани обвинувања. На тој начин ја губи оригиналноста за активно дејствување и комбинирање - ова е деветто правило. Десеттото се перманентните провокации. На тој начин ќе им го пренасочиш умот тој да не царува, туку да царуваат емоциите.

Поезијата и прозата во литературата, а интересот и моќта во политиката. Секое кралство или царство ќе опстојува вечно ако има добра економија, ако е економски стабилно и ако има силна

само како коректори на патот за студено и трезвено размислување.

За таквите кои се сомневаат во македонизмот на Александар, еве еден современ пример на променет македонизам. Првиот таканаречен европски државник Бизмарк, кој владеел повеќе од 28 години, како шеф на владата во Прусија, а потоа и на Германското царство (1862-1890), ништо не го чинело со Руско-турскиот договор да потпише две спротивни обврски: едната била за лојално извршување, додека втората ја исклучувала првата обврска. Неговите сфаќања за политиката, кои ги црпел од филозофијата на древните Македонци, била: Политиката не е наука базирана врз логика, туку таа е способност во секое време и во секакви ситуации да се избере тоа што е најмалку штетно, а најмногу корисно... Државникот сам не може ништо да создаде. Тој мора да слуша и да чека додека не ги слушне Божјите чекори како одекнуваат низ настаните и тогаш треба да скокне и да се фати за неговата облека.

(продолжува)